

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΣΟΛΑΣ

Στη σκιά της Ακρόπολης

Τι κάνουν ο Harry Belafonte, η Betty Boop, η Mighty Aphrodite και ο Antony Quinn κάτω απ' την Ακρόπολη; Με το που περνάς το κατώφλι του «Alice Inn Athens», ρώτα τον Γιάννη που θα σε ξεναγήσει σε όλα.

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ: BIBIANA ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: EIRINI VOURLOUMIS

Αναπαλαιώνει έπιπλα, ζυμώνει μπανανόψωμο, δανείζει τα βιβλία του (και το ποδήλατό του), απαντάει στα μέιλ του 24/7 και θα σε προσκαλέσει για ένα κρασί να συζητήσετε για αρχιτεκτονικά πρότζεκτ «του μέλλοντος», όπως «wikihouse» και «urban binouas». Ο Γιάννης σου δίνει αυτό που θέλεις πριν το ζητήσεις. Σε προλαβαίνει. Και σου το περνάει με έναν τρόπο τόσο ελαφρύ, τόσο χαλαρό, που δεν νιώθεις πως χρωστάς. Απόδειξη αποτελούν οι διθυραμβικές κριτικές σε TripAdvisor (Certificate of Excellence 2013) και Airbnb, που κάνουν λόγο για το μαγικό βιβλίο με τα μυστικά tip, την «ανοιχτή» κατσαρόλα, το ζευγάρι που αρραβωνιάστηκε (!) αυθόρμητα (!) στην τάρτασα του και τα δεκάδες σημειώματα-δώρα από τους φιλοξενούμενούς του. «Αντιμετωπίζω τους πελάτες μου σαν φίλους φίλων – το σημαντικότερο για ένα νέο επισκέπτη στην πόλη μας είναι να ξέρει πως υπάρχει κάποιος δικός του άνθρωπος να τον καθοδηγήσει και να τον προσέχει κατά τη διαμονή του».

Με βρετανική αίσθηση καθήκοντος, ιρλανδέζικο μπρίο και ελληνική γενναιοδωρία, ο Γιάννης είναι από αυτούς τους feel good τύπους που ξέρουν πως η ευτυχία είναι απόφαση, επιλέγουν να μην τη μεταβιβάζουν στο μέλλον, παίρνουν ρίσκα και δεν φοβούνται τις αλλαγές. Διορατικός και καιροσκόπος, «απετάξην» το εννιά-με-πέντε, ώστε σήμερα να κάνουμε λόγο για το «Alice Inn Athens», ένα ανακαινισμένο νεοκλασικό αρχοντικό στην Πλάκα που συνδυάζει την αίγλη μιας άλλης εποχής με τη φρέσκια ματιά και το μεράκι του Γιάννη. Άνετοι χώροι, ποπ και ρετρό λεπτομέρειες, γλάστρες με βασιλικό και δεντρολίβανο, ταψιά με φρεσκοψημένα μπισκότα βρώμης, σεβτόνια που μυρίζουν γιασεμί, άπλετο φως και... καλή καρδιά.

Γεννήθηκε στο Λονδίνο, σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Bath, European Property Development & Planning στο UCL και Αρχιτεκτονική Φωτογραφία στο London College of Printing. Εργάστηκε για πάνω από μία δεκαετία ως αρχιτέκτονας και project manager σε Αθήνα, Λονδίνο και Βουκουρέστι, ενώ από το 2012 δηλώνει... ξενοδόχος. «Η οικογένειά μου λειτουργεί hostels στην Ελλάδα από το 1980. Αφού "στέρεψαν" οι δουλειές στην οικοδομή, άρπαξα την ευκαιρία να "επιστρέψω" στη φιλοξενία εκμεταλλευόμενος τις εμπειρίες που απέκτησα τα τελευταία χρόνια και εφαρμόζοντας ιδέες που ανέπτυξα στην πορεία.

»Στις δεκαετίες '60-'80, που άνθισε ο ελληνικός τουρισμός, τα περισσότερα καταλύματα στις πόλεις -και ιδίως τα νησιά- ήταν τα ενοικιαζόμενα δωμάτια. Η εμπειρία του επισκέπτη στην Ελλάδα είχε έναν άτυπο, do-it-yourself

χαρακτήρα. Από τους Ολυμπιακούς κι έπειτα σημειώθηκε μια στροφή στα πολυτελή resorts, boutique hotels και κοινώς το "high value" τουριστικό προϊόν. Η πολιτεία και ο επιχειρηματικός κόσμος αγνόησε παντελώς τα μικρά παραδοσιακά καταλύματα. Ήθελαν luxury και lifestyle! Ευτυχώς (!) με την κρίση, την εμφάνιση του "sharing economy" (σ.σ. Airbnb) και την επίδραση των social media, αλλάζουν οι αντιλήψεις και πλέον το μικρό, άτυπο και φιλόξενο κατάλυμα αποκτά και πάλι μια σημαντική θέση στον παγκόσμιο χάρτη τουρισμού».

Οι σουίτες (Harry Belafonte, Antony Quinn, Mighty Aphrodite -εμπνευσμένη από την ταινία του Άλεν- και Betty Boop) είναι μοναδικές, προσεγγένες -με εμμονή στη λεπτομέρεια- και ιδιωτικούς εξωτερικούς χώρους. Το πρότζεκτ αποτελεί φόρο τιμής στην ιρλανδέζα γιαγιά του, την Alice Hawkshaw (1912-2010), «την πιο γλυκιά γυναίκα που έζησε ποτέ. Ήταν αμόρφωτη, αλλά εξαιρετικά "ξύπνια", φιλότιμη και ανεξάρτητη. Έχασε τον παππού μου νωρίς, μεγάλωσε τις δυο της κόρες ολομόναχη και στη συνέχεια εμένα και τον αδερφό μου. Διατηρούσε λαχανόκηπο στην αυλή μέχρι τα 80 της και γούσταρε τον Χάρι Μπελαφόντε. Εξ ου και η πρώτη σουίτα. Τον λαχανόκηπο τον παλεύω ακόμη, αλλά δεν έχω το ίδιο ταλέντο στη γεωπονία...»

Ξυπνάει στις 7 π.μ., «φτιάχνω πρωινό, τακτοποιώ τους πελάτες μου και περνάω την υπόλοιπη μέρα κάνοντας χίλιες-δυο δουλειές (από κρατήσεις μέχρι μαστορέματα)». Όσο για «ελεύθερο» χρόνο: «Δεν έχω. Αυτή είναι η ζωή μου». Όταν δεν βρίσκεται στη βάση του, θα τον βρεις να τριγυρίζει στο Ιστορικό Κέντρο: «Γουστάρω την Πλάκα για τις ωραίες αναμνήσεις που μου έχει χαρίσει κι επειδή εδώ ξεκίνησαν όλα. Μου αρέσει η Αιόλου και η αναγέννηση της πλατείας Αγίας Ειρήνης. Εκτιμώ το "γκέτο" γύρω από την Κουμουνδούρου: είναι χύμα και έχω ανάγκη να το ζω. Πάω τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα στο ινδικό πίσω από την πλατεία Θεάτρου».

Στα άμεσα σχέδιά του είναι μια δεύτερη μονάδα στην Αθήνα. «Κάποια στιγμή λέω να πάρω και άδεια... (γέλια) Ίσως μέσα στο '15;» Πιστεύει πως «η ανάπτυξη θέλει φιλότιμο, εργατιά και τασχιονιά. Η παχιά αγελάδα πέθανε, τώρα η λύση είναι στα χέρια σου!». Κι όταν υπάρχει λογιστικό πλεόνασμα και άνθρωποι που τον αγαπούν, ρεμβάζει ξυπόλητος στην αυλή, σφυρίζει το «The Conqueror» του Derrick Morgan, ονειρεύεται παγκόσμια ειρήνη και μας συμβουλεύει να φοράμε αντηλιακό 30+.

Κ. Τσάτσου 9, 10558 Αθήνα, Τ: 210 3237139, aliceinnathens.com